

N:o 56.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter Karl Oskar Hedblad; gifven Stockholms slott den 19 mars 1897.

Sedan födörådstagaren Karl Oskar Hedblad från Krånged i Junsele socken af Vesternorrlands län den 30 mars 1895 afidit utan att efterlemna kända arfvingar, har Resele tingslags häradsrätt, på åkärnan af kammaradvokatfiskalsembetet, genom utslag den 2 november 1896, som vunnit laga kraft, förpligtat hemmansegaren Jon Zakrisson i Krånged, hvilken i egenskap af god man omhändertagit qvarlåtenskapen efter Hedblad, att till kammaradvokatfiskalsembetet redovisa för och utgifva berörda qvarlåtenskap.

Redan innan förenämnda utslag meddelats, hade torparen Nils Erik Klarén i Tarsele i en till Kongl. Maj:t ingifven skrift af den 10 januari 1896 i underdånighet anhållit, att kronans rätt till ifrågavarande danaarf måtte till hans förmån efterskänkas; dervid sökanden, som, enligt företedt intyg af vederbörande pastor, vore född den 14 februari 1849 och oäkta son till Sara Lisa Ersdotter, med hvilken Hedblad varit gift från den 24 juni 1852 till hennes död den 27 januari 1885, såsom skäl för sin berörda framställning anfört, att sökanden alltid betraktat sig såsom äkta barn till makarne Hedblad och äfven, såsom han trodde, af dem så ansetts; att under moderns sista sjukdom sökanden utan all ersättning vårdat och

underhållit henne under en tid af tre år; att arfskifte efter modern icke egt rum, enär sökanden varit öfvertygad, att han vore ende laglige arvingen och sålunda en gång skulle erhålla hela qvarlåtenskapen efter makarne Hedblad, af hvilken orsak han ej heller fordrat ersättning för den vård, han egnat modern; att det varit Hedblads mening, att sökanden skulle erhålla hans qvarlåtenskap, ehuru något testamente icke blifvit upprättadt; samt att, då sökanden befunne sig i mycket fattiga omständigheter, förlusten af mödernearfvet och de gjorda uppoffringarna för moderns vård skulle kämbart drabba sökanden och hans familj.

Vid den underdåniga ansökningen funnos fogade *dels* ett af hemmansägaren Nils Petter Nilsson i Krånged utfärdadt intyg af innehåll, att sökandens moder under sin sjukdom vistats hos och vårdats af sökanden såväl från hösten 1881 till våren 1882 som ock från hösten sistnämnda år till hennes död i januari 1885; samt att Hedblad flere gånger yttrat, att hans samtliga tillgångar skulle efter hans död tillfalla sökanden; *dels* ett af torparen Elias Olsson i Krånged afgifvet intyg, enligt hvilket Hedblad till Olsson yttrat, att sökanden bekommit högst obetydligt efter modern, men skulle efter Hedblads död erhålla allt, som då funnes i boet; *dels ock* ett af länsmanen A. F. Domeij meddeladt bevis, att sökanden befunne sig i fattiga omständigheter och hade fyra minderåriga barn.

I anledning af berörda ansökning har underdånigt utlåtande afgifvits af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Vesternorrlands län, som tillstyrkt bifall till ansökningen.

Kammaradvokatfiskalsembetet, som jemväl blifvit öfver ansökningen hördt, har jemte meddelande, att ofvanbemälde Zakrisson till embetet behörigen redovisat ifrågavarande danaarfsmedel, utgörande efter afdrag af utanordnad aktoratsprovision 562 kronor 16 öre, som i statskontoret inestode, tillika upplyst, att enligt vederbörligt qvitto å ett vid de till embetet insända redovisningshandlingarna fogadt, den 25 november 1895 upprättadt arfskifte efter sökandens moder, sökanden till fullo bekommit sin arfslott efter henne med 510 kronor 96 öre, i följd hvaraf allt hvad i den underdåniga ansökningen yttrats om sökandens mistning af sitt mödernearf kunde lemnas utan afseende; men då med afseende å de i ärendet företedda intyg Hedblads vilja syntes hafva varit, att sökanden skulle erhålla hans qvarlåtenskap, har embetet, med hänsyn jemväl till hvad i öfrigt om förhållandet mellan sökanden och Hedblad samt om sökandens lefnadsomständigheter blifvit i ärendet upplyst, hemställt om aflåtande till Riksdagen af nådig proposition i det af sökanden i den underdåniga ansökningen angifna syfte.

Med afseende å hvad i ärendet sålunda förekommit, vill Kongl. Maj:t

härmed föreslå Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel må på sökanden öfverlåtas.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

OSCAR.

Claës Wersäll.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19
mars 1897.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve DOUGLAS,
Statsråden: friherre ÅKERHIELM,
 WIKBLAD,
 friherre RAPPE,
 CHRISTERSON,
 WERSÄLL,
 ANERSTEDT,
 VON KRUSENSTJERNA.

Departementschefen, statsrådet Wersäll föredrog härefter:

En af torparen Nils Erik Klarén i Tarsele gjord underdånig ansökning, att kronans rätt till danaarf efter födorådstagaren Karl Oskar Hedblad från Kränged i Junsele socken af Vesternorrlands län måtte efterskänkas till sökandens förmån;

i anledning hvaraf underdånigt utlåtande afgifvits ej mindre af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Vesternorrlands län än äfven af kammaradvokatfiskalsembetet, som dervid meddelat, att ifrågavarande danaarfsmedel efter afdrag af utanordnad aktoratsprovision uppginge till 562 kronor 16 öre.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit, tillstyrkte statsrådet, att Kongl. Maj:t måtte i nådig proposition föreslå Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel finge på sökanden öfverlätas.

Hvad statsrådet sålunda tillstyrkt behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflätas af den lydelse, bilagan — — — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

Fredrik Zethelius.